

[Startpagina](#) > ... > [Een Beoefenaar Van Een Juridisch Beroep Vinden](#) > [Soorten Juridische Beroepen](#) > Finland

Soorten juridische beroepen

Inhoud aangereikt door
Finland

Finland

Op deze pagina vindt u een overzicht van de juridische beroepen in Finland.

Juridische beroepen – inleiding

Tot de juridische beroepen in Finland behoren rechters die in rechtbanken werken, openbare aanklagers, rechtsbijstandsadvocaten, advocaten, erkende rechtskundig adviseurs, notarissen en tenuitvoerleggingsinstanties (gerechtshandhaafers).

Openbare aanklagers

Organisatie

Het Finse openbaar ministerie telt ongeveer 550 personeelsleden, waarvan circa 400 openbare aanklagers zijn. Daarnaast zijn er zo'n 150 mensen met een bepaalde ondersteunende functie en expertise.

Het openbaar ministerie bestaat uit het bureau van de procureur-generaal, het met vervolging belaste centrale gezag van de dienst, en vijf districten: Zuid-Finland, West-Finland, Noord-Finland, Oost-Finland en de Åland-eilanden. Het openbaar ministerie heeft 34 vestigingen op verschillende plaatsen in Finland.

Het openbaar ministerie staat onder leiding van de procureur-generaal.

Het bureau van de procureur-generaal houdt zich bezig met de centrale administratie en het aansturen van het openbaar ministerie en met het toezicht op het OM en de algemene werking daarvan. Rechtsvervolging vindt plaats op districtsniveau.

Het openbaar ministerie valt onder het beheer van het ministerie van Justitie.

Rol en taken

Het onafhankelijke openbaar ministerie is een overheidsinstantie en behoort tot de rechterlijke macht. Het OM moet ervoor zorgen dat de strafrechtelijke aansprakelijkheid wordt vastgesteld. Anders gezegd, het ziet erop toe dat op strafbare feiten een passende wettelijke sanctie volgt. Als het gaat om beslissingen over strafdossiers zijn de openbare aanklagers autonome en zelfstandige rechtsbeoefenaars.

In de strafprocedure heeft de openbare aanklager de meest uitgebreide rol. Hij is bij de strafketen betrokken vanaf het opsporingsonderzoek tot de rechtszitting. Voor minder ernstige delicten kan de openbare aanklager boetes opleggen.

De openbare aanklager richt zich vooral op het onderzoek naar de gegrondheid van een beschuldiging en op de rechtszitting. Tijdens het onderzoek naar de gegrondheid van een beschuldiging bepaalt de openbare aanklager welke zaken hij aan de rechter voorlegt. Tijdens de procedure is het aan de openbare aanklager om te bewijzen dat het in de tenlastelegging beschreven strafbare feit daadwerkelijk is gepleegd.

De openbare aanklager ziet er tevens op toe dat het vooronderzoek dat aan het onderzoek naar de gegrondheid

van de beschuldiging voorafgaat, adequaat wordt uitgevoerd. Vanaf de aanvang van het opsporingsonderzoek bestudeert hij de belangrijkste strafzaken en op verzoek van degene die voor het onderzoek verantwoordelijk is, kan hij het vooronderzoek sluiten nog voordat het onderzoek naar de gegrondheid van de beschuldiging heeft plaatsgehad.

De rol van de openbare aanklager in het vooronderzoek is met name van belang wanneer een politieagent van een strafbaar feit wordt verdacht. Dan leidt de openbare aanklager het vooronderzoek.

Juridische gegevensbanken

Raadpleeg voor verdere informatie de website van het [openbaar ministerie](#).

Rechters

Organisatie

In Finland worden de meeste vonnissen uitgesproken door beroepsrechters. In de districtsrechtbanken zetelen echter ook lekenrechters (lekenmannen en -vrouwen). Rechters behoren tot de onafhankelijke rechterlijke macht. Zij zijn verbonden aan het hoogste gerechtshof, de hoven van beroep en de districtsrechtbanken, het hoogste administratieve gerechtshof en de administratieve rechtbanken, en aan de verzekeringsrechtbank, de arbeidsrechtbank en de handelsrechtbank. Rechters zijn ambtenaren en kunnen niet worden ontslagen. Zij kunnen alleen door een rechtelijke beslissing van hun functie worden ontheven. Evenmin kunnen zij tegen hun wil worden overgeplaatst.

Hoofdstuk 12 van de wet op de staatsambtenaren bevat afzonderlijke bepalingen voor rechters. Krachtens de wet zijn de bepalingen inzake verlof, vermaning, beëindiging van het dienstverband en tijdelijk ontslag van andere ambtenaren niet van toepassing op rechters. Overeenkomstig de wet op de staatsambtenaren zijn rechters verplicht af te treden zodra zij de wettelijke pensioengerechtigde leeftijd van 68 jaar bereiken of blijvend arbeidsongeschikt zijn.

Rol en taken

Rechters

Wie voor het ambt van rechter in aanmerking wenst te komen, moet meester in de rechten zijn en gedurende één jaar stage hebben gelopen bij een rechtbank van eerste aanleg. De gebruikelijke weg die de aspirant-rechter aflegt, passeert langs de functie van referendaris (senior secretaris) in een hof van beroep, waarna meestal een benoeming tot rechter van een districtsrechtbank of een hof van beroep volgt. In de toekomst zal er een specifieke opleiding voor aspirant-rechters komen. De hoven van beroep adverteren de bestaande vacatures en de commissie die belast is met de benoeming van de rechters beoordeelt de geschiktheid van de kandidaten. De rechters worden door de president van de Republiek benoemd.

Lekenrechters

In districtsrechtbanken hebben lekenleden of "lekenrechters" zitting die in sommige gevallen deelnemen aan het besluitvormingsproces. Lekenrechters worden hoofdzakelijk ingezet in strafzaken, maar zij kunnen tevens optreden in civiele zaken en pachtgeschillen. In districtsrechtbanken worden aanhangige zaken behandeld door een gewone rechter, die als voorzitter fungeert, en drie lekenrechters. De lekenrechters beschikken over autonome bevoegdheid en, indien nodig, wordt over het vonnis gestemd, waarbij de meerderheid beslist. Bij staking van stemmen in een strafzaak prevaleert de optie die de beschuldigde het minst benadeelt; in civiele zaken brengt de voorzitter de beslissende stem uit.

De gemeenteraad benoemt de lekenrechters voor vier jaar. Elke gemeente moet over minstens twee lekenrechters beschikken; in grote gemeenten ligt dit aantal beduidend hoger. De lekenrechters moeten zo representatief mogelijk zijn voor de bevolking van de gemeente voor wat betreft leeftijd, geslacht, taal en beroep.

Lekenrechters moeten Fins staatsburger zijn. Personen jonger dan 25 jaar of ouder dan 63 jaar komen niet voor benoeming in aanmerking. Wie aan een rechtbank of een penitentiaire instelling verbonden is of als openbare

aanklager, advocaat of politieambtenaar werkzaam is, kan niet worden benoemd. De lekenrechter legt een eed of een plechtige verklaring af alvorens zitting te nemen in de rechtbank.

Het is de bedoeling dat elke lekenrechter ongeveer eenmaal per maand, dus een twaalfstal keer per jaar, aan een zitting deelneemt. De districtsrechtbank betaalt de lekenrechters een bedrag per zitting, plus een vergoeding voor de inkomstenderving.

Rechtsbijstandsadvocaten

Organisatie

Rechtsbijstandsadvocaten zijn advocaten of andere juristen die in dienst zijn bij bureaus voor rechtsbijstand. Zij zijn staatsambtenaar en worden door de minister van Justitie benoemd. De bureaus voor rechtsbijstand staan onder leiding van het ministerie van Justitie.

De vereisten voor een betrekking als rechtsbijstandsadvocaat zijn een graad van meester in de rechten (*oikeustieteen kandidaatti*) en voldoende ervaring in de advocatuur of de rechterlijke macht. Veel rechtsbijstandsadvocaten zijn ook reserverechter. Rechtsbijstandsadvocaten treden ten overstaan van rechtbanken op als advocaten en

zij moeten zich dus aan dezelfde gedragscode houden. Zij vallen onder het toezicht van de orde van advocaten. Meer dan de helft van de Finse rechtsbijstandsadvocaten is lid van de orde. Zij zijn bij het vervullen van hun taak volledig onafhankelijk.

Advocaten

Alleen leden van de orde van advocaten mogen de titel van “asianajaja” of “advokat” dragen. Eenieder die lid wenst te worden van de orde van advocaten moet onder meer aan de volgende eisen voldoen:

- in het bezit zijn van een graad van meester in de rechten (LL.M.) waaruit blijkt dat de betrokkene bevoegd is tot het uitoefenen van een juridisch ambt;
- bekendstaan als een integer persoon;
- verschillende jaren ervaring hebben in het juridische beroep en andere gerechtelijke activiteiten;
- slagen voor een bijzonder examen over de basiselementen van het juridische beroep en de beroepsethiek;
- onafhankelijk en autonoom optreden ten aanzien van de regering en andere invloedssferen, met uitzondering van de cliënt;
- in het bezit zijn van diverse andere kwalificaties.

Verantwoordelijkheden van advocaten en toezicht op de uitoefening van hun beroep

De strafrechtelijke aansprakelijkheid en de aansprakelijkheid voor schade van advocaten verschilt in beginsel niet van die van andere burgers. Desalniettemin moet iedere advocaat een aansprakelijkheidsverzekering afsluiten die alle schade dekt met uitzondering van die welke is toe te schrijven aan opzet of grove nalatigheid. De orde van advocaten heeft een compensatiefonds opgericht om de schade ten gevolge van strafbare gedragingen te dekken.

Advocaten hebben bovendien ook een professionele verantwoordelijkheid. Het bestuur van de orde van advocaten moet waarborgen dat de advocaten zich bij het vervullen van hun taken houden aan de beroepsethiek. Tegen advocaten die dat niet doen, wordt een tuchtmaatregel uitgevaardigd. Deze procedure begint meestal met een schriftelijke klacht. De kanselier van justitie wordt in kennis gesteld van de beslissingen van de orde van advocaten en kan daartegen beroep instellen bij het hof van beroep van Helsinki.

De Finse orde van advocaten is een publiekrechtelijke organisatie die gereguleerd wordt door de Wet op de advocaten van 1958. Voordien bestond een geregistreerde vereniging met dezelfde naam. Beide organisaties stonden en staan uitsluitend open voor advocaten.

De orde van advocaten telt ongeveer 1 850 leden, die “advocaten” (in het Fins: *asianajaja*; in het Zweeds: *advokat*) worden genoemd. Ongeveer 600 leden zijn in dienst bij advocatenkantoren, waar 120 van hen werken

als rechtskundig adviseur. De bureaus voor rechtsbijstand hebben tevens meer dan 100 rechtskundig adviseurs in dienst die geen lid zijn van de orde van advocaten.

Advocaten die uit de orde van advocaten worden gezet ten gevolge van tuchtmaatregelen kunnen hun beroep blijven uitoefenen onder een andere beroepstitel. Zij zijn niet meer onderhevig aan de verplichtingen waaraan advocaten zich moeten houden en vallen niet langer onder het toezicht van de orde van advocaten.

Een onderdaan van Finland of van een andere staat binnen de Europese Economische Ruimte die de leeftijd van 25 jaar heeft bereikt, mag worden toegelaten als advocaat indien hij van onbesproken gedrag is en ook op grond van zijn overige eigenschappen en levenswijze geschikt blijkt voor het beroep. Hij moet voldoen aan de academische eisen die in Finland aan het beroep worden gesteld, en de vaardigheden en werkervaring hebben die voor de werkzaamheden van advocaat noodzakelijk zijn. Voorts mag hij niet failliet zijn verklaard en moet hij volledig handelingsbekwaam zijn.

Overeenkomstig internationale verplichtingen die in Finland van toepassing zijn, kan eenieder die niet aan de Finse academische eisen voldoet en niet over de vereiste ervaring beschikt, maar wel aan de eisen voldoet om in een ander land van de Europese Economische Ruimte het beroep van advocaat uit te oefenen, eveneens als advocaat worden toegelaten. De gegadigde moet dan in een door de orde van advocaten georganiseerd examen aantonen dat hij beschikt over voldoende kennis van de Finse wetgeving en van de rechtspraktijk in Finland.

Bovendien kan degene die in een andere lidstaat van de Europese Unie aan de beroepsvereisten voor advocaat voldoet, zonder examen worden toegelaten. De gegadigde moet dan ten minste drie jaar onder de titel van zijn land van oorsprong zijn opgenomen in het EU-register dat door de orde van advocaten wordt bijgehouden, en bevoegd zijn om in een andere lidstaat als advocaat te praktiseren. Bovendien moet de betrokkene aantonen dat hij het beroep van advocaat ten minste gedurende die periode regelmatig in Finland heeft uitgeoefend.

Juridische gegevensbanken

Gelieve de website van de [Finse orde van advocaten](#) te raadplegen voor verdere informatie.

Erkend rechtskundig adviseur

Een erkend rechtskundig adviseur is een jurist die van de commissie van rechtskundig adviseurs toestemming heeft gekregen om de functie van rechtskundig adviseur uit te oefenen. Wanneer een erkend rechtskundig adviseur bij een rechtbank adviezen of rechtsbijstand verleent, moet hij zich aan de gedragscode houden die ook voor een advocaat geldt. De erkende rechtskundig adviseur staat onder controle van de commissie van toezicht van de orde van advocaten, de commissie van rechtskundig adviseurs en de kanselier van Justitie.

Juridische gegevensbanken

Gelieve de website van het [Finse ministerie van Justitie](#) te raadplegen voor verdere informatie over de lijst van rechtskundig adviseurs.

Notarissen

Het beroep van notaris is in Finland wettelijk geregeld. Notarissen zijn in dienst bij een gemeente of een district. Zij moeten meester in de rechten (*oikeustieteen kandidaatti*) zijn.

Ondanks de overeenkomsten verschillen de taken van de notaris in Finland sterk van die van notarissen in de rest van Europa en de Verenigde Staten. In Finland zijn notarissen altijd staatsambtenaar. Zij vervullen deze functie echter niet voltijds; de meeste ambtenaren die de taak van notaris uitoefenen, zijn ambtenaar bij een van de plaatselijke registratiekantoren (*maistraatti*). Aangezien de vorm van civielrechtelijke overeenkomsten in Finland vrij is, is de tussenkomst van een notaris geen vereiste voor de geldigheid ervan. Alleen bij de eigendomsoverdracht van een onroerende zaak is een notariële akte noodzakelijk.

Notarissen legaliseren handtekeningen en waarmede kopieën van certificaten en uittreksels uit personenregisters. Een notaris kan ook een verklaring afgeven dat de ondertekenaar van een bepaald document de in het document genoemde functie vervult en bevoegd is dit document af te geven.

Andere juridische beroepen

Tenuitvoerleggingsinstanties

Het Finse bureau voor gedwongen tenuitvoerleggingen (*Ulosottolaitos*) is een onafhankelijk bureau dat onder het ministerie van Justitie valt en is belast met wettelijke tenuitvoerleggingstaken. Gedwongen tenuitvoerleggingen zijn gebaseerd op de wet en vallen onder de rechterlijke macht. Zij hebben onder meer betrekking op de inning van schuldvorderingen, uitzettingen en conservatoire maatregelen. De betrokken instantie handelt onpartijdig en houdt rekening met de rechten van zowel de schuldeiser als de schuldenaar. Het netwerk van de 64 vestigingen waar gedwongen tenuitvoerleggingen plaatsvinden, bestrijkt het hele grondgebied van Finland.

Gerechtsdeurwaarder (*ulosottomies*) is een algemene term voor staatsambtenaren die belast zijn met verschillende taken die met gedwongen tenuitvoerlegging verband houden. Gerechtsdeurwaarders handelen hierin zelfstandig.

Volgens de wet zijn er de volgende categorieën gerechtsdeurwaarders:

- inspecteurs belast met reguliere gedwongen tenuitvoerleggingen;
- hoofdinspecteurs belast met speciale gedwongen tenuitvoerleggingen;
- districtsdeurwaarders, die hiërarchisch boven de hiervoor genoemde inspecteurs staan, en
- districtsdeurwaarders, directeurs van de afdelingen voor gedwongen tenuitvoerleggingen;
- op de Åland-eilanden: hoofdinspecteurs en de provinciale deurwaarder;
- de in de wet bedoelde gerechtsdeurwaarders omvatten ook de staatsdeurwaarder die leiding geeft aan het bureau voor gedwongen tenuitvoerleggingen, en de plaatsvervangend staatsdeurwaarder.

Bij gedwongen tenuitvoerleggingen zijn nog meer juristen betrokken zoals planner financiële adviezen, specialist, administrateur en hoofdadministrateur.

Het merendeel van de inningen van schuldvorderingen in geld bij gedwongen tenuitvoerleggingen wordt uitgevoerd door de nationale dienst voor reguliere tenuitvoerleggingen. Dat gebeurt door middel van elektronische terugvorderingen waarbij geen contact nodig is met de schuldenaar.

De vijf regionale tenuitvoerleggingsdiensten van het bureau voor gedwongen tenuitvoerleggingen zijn binnen hun eigen werkgebied met name verantwoordelijk voor de verkoop van in beslag genomen goederen en voor complexere tenuitvoerleggingstaken.

De nationale dienst voor bijzondere tenuitvoerleggingen is verantwoordelijk voor tenuitvoerleggingstaken waarvoor veel tijd en onderzoek nodig zijn, neemt deel aan administratieve samenwerking en zet zich in voor de bestrijding van de informele economie en economische misdrijven.

Het administratieve kader en de ontwikkeling van en het toezicht op maatregelen van gedwongen tenuitvoerlegging worden aangestuurd door de centrale administratie van het bureau voor gedwongen tenuitvoerleggingen. De centrale administratie is tevens verantwoordelijk voor de verrichtingen van het hele bureau.

De centrale administratie van het bureau voor gedwongen tenuitvoerleggingen neemt niet deel aan het beheer van speciale tenuitvoerleggingsmaatregelen, omdat de afdelingen zelfstandig handelen. In specifieke zaken ligt het gezag altijd bij de met de zaak belaste gerechtsdeurwaarder en de centrale administratie kan de genomen beslissingen niet wijzigen.

Gelieve de website van het [bureau voor gedwongen tenuitvoerleggingen](#) te raadplegen voor verdere informatie.

Laatste update: 19/05/2024

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.